

očekávati, ale nevztahuje se na případ, o který tu jde, kde se žadatelka prvopisu listiny musí domáhati na odpůrci teprve sporem. Výtku dovolací stížnosti, že rekursní soud neprávem změnil usnesení prvního soudu, ačkoli stížnost navrhovala jen jeho zrušení, je lichá, protože z celkového doslovu konečného návrhu stížnosti lze jasně seznati, že jí v pravdě šlo o změnu rozhodnutí prvního soudu v tom směru, jak rozhodl rekursní soud.

Čís. 10739.

Je-li dlužník podle exekučního titulu povinen platiti výživné každého prvního toho kterého měsíce do 14 dnů, nastává splatnost teprve 14., nikoliv 1. toho kterého měsíce. Splatnosti vymáhané pohledávky jest třeba již v čase podání exekučního návrhu.

(Rozh. ze dne 30. dubna 1931, R I 308/31.)

Návrh, by byla povolena exekuce k vydobytí výživného, soud prvního stolice zamítl, rekursní soud exekuci povolil.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

Důvody:

Podle soudního smíru ze dne 1. března 1930, jenž ohledně nezletilého Jana Z-a byl opatrovnickým soudem schválen, zavázal se povinný platiti na výživu nezletilého manželského dítěte k rukám matky měsíčně 150 Kč počínajíc 1. března 1930 a pak každého prvního toho kterého měsíce do čtrnácti dní pod exekucí. Bylo proto výživné 150 Kč, na povinném za měsíc září 1930 k návrhu matky dítěte exekučně vymáhané splatné teprve dne 14. září 1930, nikoli, jak rekursní soud v napadeném usnesení uvedl, již dne 1. září 1930. Jest tudíž návrh na povolení exekuce k vydobytí tohoto výživného, který došel na soud dne 8. září 1930, předčasný a musel již z tohoto důvodu býti zamítnut, jak právem učinil soud prvního stolice. Neboť podle § 7 ex. ř. lze exekuci povolit jen pro nárok splatný. Ježto soud nemůže věděti, co se stane po podání návrhu, o němž jest mu zásadně rozhodnouti co nejdříve a bez jakéhokoliv šetření, rozhoduje, pokud jde o splatnost vymáhaného nároku, doba návrhu. Bylo proto vyhověti dovolacímu rekursu a obnoviti zamítavé usnesení prvního soudu.

Čís. 10740.

Uvedl-li první soud jen v důvodech rozsudku, že námitka nepřipustnosti pořadu práva není opodstatněna, a druhý soud v důvodech svého rozsudku prohlásil, že jest v otázce nepřipustnosti pořadu práva vázán, ježto si nebylo v tom směru proti rozsudku prvního soudu stěžováno.